

Hüseyin i aşiran makamında ve sen gin ikainda ağır semai

ZEKÂİ DEDE EFENDİ

Ren ————— gi a

li ————— li ru hun ————— dan

a — al ————— miş ————— gül

ah ————— gü lüm ————— gel

naz — li — ce — na — nim ————— gel

al ————— miş

göl

(MİRAN) fir ————— ka tin ————— le

rut be ————— ah ————— i de

rim ————— ah ————— gü lüm



GÜFTESİ

Rengi âli ruhundan almış gül
Reşk ider buyi zülfüne sünbül
Firkatinle o rütbe ah iderim
Ki acır halime benim bülbul
Ah gülüm gel nazlı cananım
Gel almış gül